

кове и други потребности отъ които се пуждаше.

Тукъ обаче липсуваше мѣсо и вино. и двѣтѣ необходими за храната на болнитѣ, както и други още нѣкои вѣщи, които почнаха да ся доставятъ доста на время отъ Червеный Кръсть.

Може да се каже положително, че по цѣлата линия отъ Пиротъ до София, само въ Царибродъ болнитѣ и раненитѣ можяха да намѣратъ единъ доволно добръ приемъ и то благодарение на помощта на Червеный Кръсть.

Отъ Царибродъ азъ се завърнахъ въ София и веднага подадохъ оставка отъ възложената ми длъжностъ.

Отъ горнето изложение може да се види лесно, каква е била моята дѣятелностъ презъ осемъ тѣхъ дни на службата си като главенъ лѣкаръ на Червеный Кръсть.

На завръщанието си и при подаването си оставка азъ имахъ честта да Ви изложа устно всичко по-горѣ писано.

Благоволете да приемите Господине Прѣдсѣдателю увѣрение въ високото почитание.

Д-ръ Г. Странски.

Тѣй сжщо Настоятелството на Дружеството имаше грижата да улеснява и да снабдява съ всичкитѣ потребности амбулантитѣ на нѣкои отъ чуждитѣ миссии, които утивахъ на бойното поле, за което ще се съобщи по-подробно на свое мѣсто.

Въ заключение трѣбва да прибавимъ че тѣй като положението на работитѣ не бѣше никакъ уяснено, Настоятелството на Дружеството трѣбаше да бжде на шрекъ и да се готви за всѣка случайностъ дълго врѣме още подиръ прекъсването неприятелскитѣ дѣйствия съ Сърбия, като снабдяваше Дружественниятъ Складъ съ всичко, що мислеше, че ще бжде нужно (медикаменти, кола, покривки и др.).

Отъ изложеното до тукъ за дѣятелността на Българското Дружество отъ „Червеный Кръсть“ се вижда, до колко е могло това челолюбиво учреждение да спомогне на правителството въ неговитѣ мѣропріятия за облекчение раненитѣ и болни солдати и други, участвовавши и пострадавши въ Сърбско-Българската война.

Но когато се начена тая братоубийственна война, нашето Дружество, както се каза вече по-горѣ, не бѣше още напълно устроено, нито разполагаше съ каквито и да е най-малки материални средства. Настоятелството на Дружеството, ако и напълно да вѣрваше въ голѣмиятъ патриотизмъ на Българина, както и въ това, че съчувствието на всички къмъ челолюбивата цѣль на Дружеството не ще закъснѣе да се проеви на дѣло въ най-широкъ размѣръ и да даде на това послѣдното възможностъ до нѣкъдѣ понѣ да изпълни призванието си въ едни тѣй ненадѣйно настѣпивши печални обстоятелства, но предъ видъ на голѣмитѣ нужди за помощъ, които тѣй скоро и ненадѣйно се поискахъ въ Столицата и вънъ отъ нея, Настоятелството пристѣпи къмъ изпълнение на обязанности си съ страхъ и съ съмнѣние за сполука. Патриотизмътъ, обаче, на Българина и съчувствието на всички къмъ челолюбивото дѣло на нашето Дружество, не само осуетихъ страхътъ и съмнѣнието на Настоятелството, но и надминахъ твърдѣ много надѣждитѣ му.

Въ първитѣ два деня слѣдъ обявяването на братоубийственната война и начеванието на неприятелскитѣ дѣйствия, мнозина наши съграждани и съгражданки, безъ разлика на вѣра и народностъ, както и нѣкои чужденци, живущи въ Столицата, притекохъ се съ своитѣ посилни приношения на помощъ на Дружеството, но тѣзи приношения, сравнително съ появившитѣ се изеднжжъ нужди, бѣха твърдѣ незначителни. Така сжщо незначителни бѣхъ и пари-